

almindeligt administrativt Synspunkt. Naar man endelig for det Tredie vil gjøre den Bestrægtning gjælbende, at man dog maa stole paa, at der vil finde en billig Afgjørelse Sted, da svarer jeg dertil: Det er ganske rigtigt, at der er mangfoldige Tilfælde, hvor det ikke er muligt at give nærmere Regler, men hvor man maa stole paa en saadan billig Afgjørelse og paa, at Ministeren træffer Afgjørelsen paa sit Ansvar, og at en ubillig Afgjørelse vil kunne fremdrages; men det er dog virkelig ikke en tilstrækkelig Grund til at vedtage en Bestemmelse, der giver en uforholdsmæssig Myndighed, at man kan troste sig med at sige: „Det kan gjerne være, at det i Grunden er en uforholdsmæssig stor, urigtig, uretfærdig og ubegrundet Myndighed, men den vil ikke blive misbrugt.“ Det er dog ikke Meningen at ordne Forholdene saaledes ved vore Love, at vi lade alle Skranker falde, stolende paa, at den Myndighed, der gives, ikke vil blive benyttet uden indenfor snevne Grændser. Nogen Nødvendighed for her i Landcommunallovforslaget at komme med en saadan drakonisk Regel som den, der er opstillet fra den høitærede Ministers Side, tør han dog vistnok ikke sige, at der er tilstede. Skulde der ved Behandlingen af de Spørgsmaal, som dette Lovforslag maatte fremkalde, vise sig en Nødvendighed for at ordne de heromhandlede Forhold nærmere, saa vil der jo være Tid nok dertil senere; der vil være Tid dertil ved Kjøbstadcommunallovforslaget, og der vil for den høitærede Minister være Tid til at bringe Spørgsmaalene særskilt frem, efterat de ere blevne bearbejdede; men de ere ikke nu saaledes bearbejdede i det Enkelte, at det i Detblikket er muligt at fremsætte nogen nærmere Regel derom. Hvis den høitærede Minister endelig skulde ville sige, at han ikke vilde have havt Noget mod vort Underændringsforslag, hvis det havde været stillet noget mere begrændset eller været snevrere affattet, f. Ex. kun havde angaaet Bygninger osv., saa vil jeg dertil svare, at Ingen bedre end den høitærede Minister veed, at der i de 4 sidste Dage er blevet anvendt al den Tid, der har kunnet anvendes derpaa, for at bringe alle de Spørgsmaal, der angik dette Lovforslag, i den tilbør-

lige Orden, for at Sagen efter Ministerens eget og Thingets Ønske kunde blive fremmet hurtigst muligt; men om et saadant Punkt som det her omhandlede, som slet ikke har været bearbejdet iforveien, og som først er fremkommet til 3die Behandling fra den høitærede Ministers Side, har det under saadanne Omstændigheder ikke været muligt for os at stille den Art fine, specielle og detaljerede Ændringsforslag, som kunde behøves med Hensyn til samme. Hvis saadanne Forslag skulde være komne, maatte de være komne fra den høitærede Minister selv. Jeg har hermed forelagt denne Sag for Thinget, og jeg haaber, at den høitærede Minister vil erkjende, at jeg har anført ikke ubetydelige Grunde for Forslaget om, at den paagjældende Sætning i hans Ændringsforslag til § 49 bør gaae ud. — Endnu skal jeg blot bemærke, at vi paaskjønne, at den høitærede Minister ved denne Paragraph tillige har foreslaaet, at der i Slutningen efter Ordet „Anliggender“ skal tilføies „saavel som Eiendele og Gjæld“. Det vil erindres, at der har været talt endeel om, at der kunde ønskes nærmere Bestemmelser om hele den i Paragraphen omhandlede Afregning; vi have imidlertid ikke villet stille nærmere Forslag derom, efterat det ved Ministerens sidstnævnte Forslag er blevet klareret, at det ikke blot er Pengendgisterne, der skulde gaae over til at være fælles, men at der ogsaa skal finde en formelig Opgjørelse Sted af Eiendele, Gjæld osv., for at det hele Mellemværende mellem de forskjellige Herreder osv. indenfor Amtets Grændser kan komme til en virkelig og endelig Afgjørelse. — De enkelte Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gjøre til de øvrige Forslag, som foreligge til dette Afsnit, vil jeg ikke gjerne fremkomme med i denne Sammenhæng, og jeg skal saaledes blive staaende ved, hvad jeg har havt at bemærke med Hensyn til de forskjellige Forslag, som 9 ærede Medlemmer og jeg have tilladt os at stille.

Hasle: Førend jeg gaaer over til at tale om de Ændringsforslag, som ere stillede under Nr. 58—60, skal jeg dog med et Par Ord omtale det Forslag, som nylig er blevet saa stærkt fremhøvet af den ærede 2den Lands-